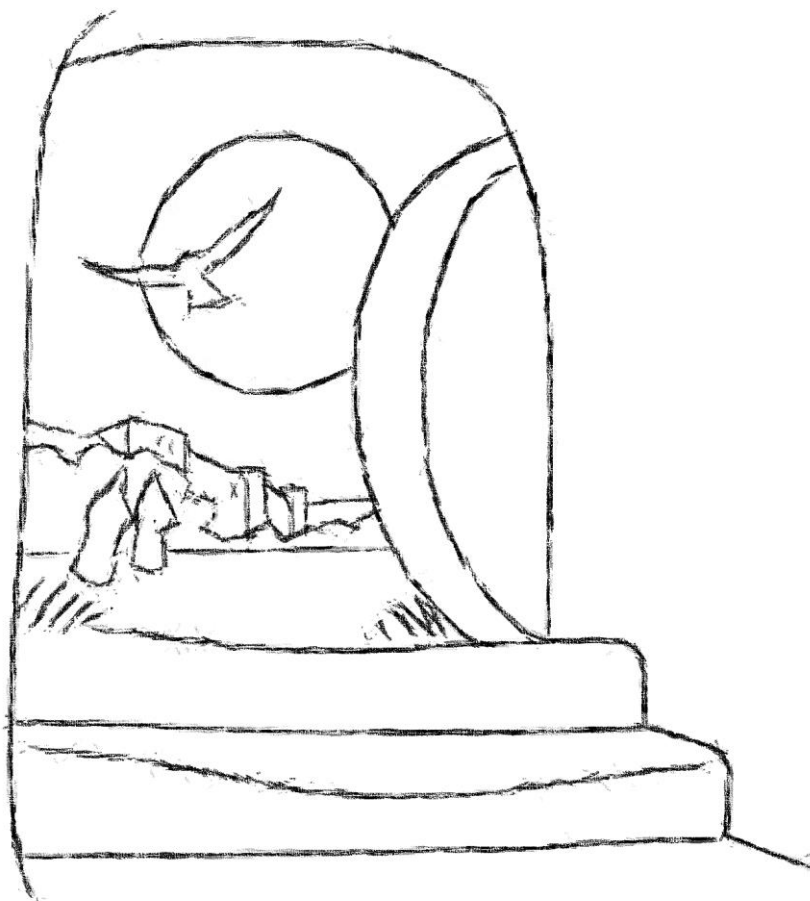

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V KROUNĚ

VELIKONOČNÍ LIST

sboru Českobratrské církve evangelické
v Krouně, Skutči a Svatouchu

Řekl mu: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“

Lukášovo evangelium 17, 19

Milí přátelé,

zvláštní to jarní, velikonoční čas. Z poza oken pozorujeme naše jarní létavce, jak švitoří, užívají si volnosti, shlukují se, tu po pár tu v celých hejnech a objevují, někteří i „renovují“ svá přechodná hnízdiště.

Možná jim jejich zdánlivě všední činnosti trošičku závidíme. Jakou by nám udělalo radost se volněji setkávat, pohybovat. Většinu času trávíme doma, v bytě, v domečku, ti šťastnější na zahradě. Mnohé známé jsme již delší čas neviděli, možná slyšeli po telefonu, ale to není ono.

Sedíme, či ležíme doma (gaučing tomu prý někteří říkají) a tak rádi bychom vstali! Mnozí bychom současné dny a týdny přirovnali k dlouhým dnům na nemocničním lůžku. Ale přesto, nedokáže si zrovna člověk, který stráví mnoho dní na lůžku, vychutnat okamžik, kdy může znovu vstát? Těší se na první nejisté a vratké krůčky.

Vstát, to je jako se pustit do nového začátku – jde to sice ztuha, ale přináší to velké osvobození. Člověk už není upoután na lůžko.

V těchto dnech slavíme Ježíšovo zmrtvýchvstání. Zmrtvýchvstání to je jiná skutečnost než pouhé vstání, přestože někteří pisatelé používají termínu „vstát“ jakožto nevysvětlitelného symbolu události překonání smrti. Ten, kdo může vstát, dokazuje svojí vitalitu. A s tím, kdo už vstát nemůže, je to horší.

„Vstát!“, tak zní často výzva k boji proti bezpráví, násilí, válce a utlačování, výzva proti nemoci a utrpení – výzvy k povstání. Člověk se nesmí chovat pasivně. V životě se dostáváme i do situací, ve kterých už výzva k povstání není na místě, protože by vyzněla jako cynický výsměch. Odpověď by na ně totiž zněla: „Já už nemůžu“.

Co se děje, když už člověk nedokáže vstát? Ztrácí tak život definitivně svou hodnotu a smysl? Biblická radostná zvěst přece dokládá vedle povstání také zmrtvýchvstání. Tato skutečnost se samozřejmě vymyká moci člověka, jde o Boží čin: „Vzkřísil Ježíše z mrtvých“ dosvědčují učedníci.

Nemoc, proces uzdravování, vyřazení z běžného života, omezení, nejistota, co bude dál, jak to se mnou dopadne – dokážeme snášet pouze za předpokladu, že můžeme doufat v něco, co přesahuje lidské možnosti. Při pohledu na zmrtvýchvstalého Krista už nejde o výplod fantazie, ale o nabídku víry.

Cesta se ubírá temnotou směrem ke světlu. Proto Velikonoce.

A tak nám všem přeji, ať nesení Kristovou láskou a nadějí, zvládneme ve zdraví „přestát“ přicházející jarní dny. Nejen ty naše, v současné době krapánek nepohodlné, ale především dny pašijní.

Abyste mohli vstoupit již teď do „věčného jara“ a jaro nyníjší, jako každý rok, přijímat s jeho krásami, květy, rodícími se mláďátky, zpívajícími ptáčky, či lehce vanoucím, vlhkým větříkem jako obraz, jako předzvěst toho nejkrásnějšího, věčného jara s Pánem Ježíšem Kristem, nového počátku...

S přáním Boží lásky, ochrany, požehnání a s nadějí na osobní setkání nás všech

Honza Mikschik, farář

Modlitba

Vzkříšený Pane Ježíši Kriste, svým zmrtvýchvstáním jsi přemohl smrt. Sestoupil jsi do říše smrti a všechno mrtvé ve mně jsi uchopil do svých rukou, abys to znovu uvedl do světla a života.

Odvalil jsi kámen, který mě tíží a brání mi žít. Přetřal jsi pouta, která mi nedovolují volně se pohybovat. Vstal jsi z mrtvých a dáváš mi jistotu, že i

já mohu vstát spolu s tebou z hrobu vlastního strachu, z hrobu své temnoty a rezignace. Ty ses po svém zmrtvýchvstání nejprve ukázal Marii Magdaléně a oslovils jí jménem. V setkání s tebou zakusila, že láska odnímá smrti její moc.

Dej mi uvěřit, že i mně ve smrti vyjde vstříc tvé slovo lásky. Dej mi důvěru v to, že kdekoli nás rozděluje svár, tam slovo lásky vnáší nový život. Dej mi dnes účast na svém zmrtvýchvstání, ať přistupuji k druhým lidem zpříma a s nadějí, protože také v nich je tvá láska silnější než smrt. Amen

Sborový program...

...je zcela omezen. Většina akcí je zrušeno, v případě změn budeme informovat. Budeme doufat, že se v brzkých týdnech situace uklidní a my se opět budeme moci scházet na bohoslužby a další setkání. Prozatím si buďme na blízku alespoň po telefonu, sociálních sítích a v modlitbě.

Na Velikonoce se tedy v kostele, ani na faře neuvidíme. Přesto o bohoslužby určitě nepříjdem! Mimo **bohoslužeb v televizi** (na Velký pátek ze sboru ČCE ve Strašnicích), které již někteří z vás určitě sledují, je možné sledovat bohoslužby z našich evangelických sborů také **online** (youtube). Více na stránkách naší církve

www.e-cirkev.cz

Také zde najdete biblická zamyšlení na každý den, modlitby, pašije k poslechu, náměty na domácí pobožnosti. Rodiče zde najdou mnoho inspirací pro **děti** (videa, videonedělky, příběhy, aktivity) Doporučuji! K poslechu zde naleznete i známe evangelické písně.

Kdybyste potřebovali některé materiály **vytisknout** (nedělní školu pro děti, domácí pobožnosti) nebo se **informovat**, kde kdo kde vysílá, neváhejte našeho faráře **kontaktovat**!

Materiálů je opravdu mnoho, tak naše duchovní stránka jistě nebude skomírat. ☺

Trocha korespondence:

Bohoslužby a svátosti v období stavu nouze

Milé sestry, milí bratři,

současný nouzový stav v naší zemi nám neumožňuje scházet se ve sborových shromážděních. Vnímáme tento čas jako příležitost především k domácím pobožnostem a osobním modlitbám.

S povděkem přijímáme z různých míst nejen naší církve službu slova prostřednictvím elektronické komunikace jako způsob, jak spolu nadále zůstat v kontaktu i v této době.

Komunikační technologie nám umožňují společně sdílet slova a myšlenky a mohou se tak stát jedním (nikoli jediným) ze zdrojů pro domácí pobožnosti a bohoslužby. "

Přítom je dobré mít na paměti, že elektronická média nám ovšem nemohou zprostředkovat ty momenty našeho slavení, při kterých je nezbytnou součástí fyzická přítomnost a bezprostřednost.

Bližící se velikonoční svátky jsou v našich sborech i srdcích obvykle spojeny se slavením večere Páně i s případnými křty. Svátosti jsou svou podstatou jednání, jež mají nezbytnou fyzickou stránku. Nutně k nim patří společné sdílení chleba a kalicha, resp. křest vodou, a proto je nelze zprostředkovat elektronicky ani jinak na dálku.

Podle řádů naší církve se svátosti slaví přednostně v bohoslužebném shromáždění sboru, jímž se rozumí veřejně přístupné shromáždění obce, a předsedá jim ordinovaný farář či farářka, který tak i nese odpovědnost za jejich řádné vysluhování. Takové shromáždění nyní není možné konat.

Vzhledem ke zmíněným důvodům a po rozhovoru s poradním odborem teologickým synodní rada sborům pro tuto chvíli doporučuje, aby slavení svátostí odložily na dobu, kdy bude opět možné slavit je tímto způsobem.

Respektujeme, pokud se z pastoračních ohledů v této nouzové situaci rozhodnete jinak.

Využijme tuto dobu, abychom se vzájemně povzbuzovali, připomínali si, jak vzácné pro nás společenství církve Kristovy i svátosti jsou. Modleme se a přimlouvejme, sami i spolu, hledejme inspiraci v žalmech nářků i jinde v Písmu a vyhlížejme čas, kdy se ke společným bohoslužbám opět sejdem.

Vaše synodní rada ČCE

Sbírka Hlavní dar lásky

*„Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a obět, jejíž vůně je Bohu milá.“
(Ef 5,1-2)*

Milé sestry a bratři,

srdečně Vás zdravíme jménem Ústředního představenstva Jeronýmovy jednoty. I v této neobvyklé době, kdy se naše starost obrací především k těm nejvíce ohroženým, chceme pamatovat na sbory, které žádají podporu pro potřebné opravy prostorů sborových setkání. Právě dnes, kdy taková osobní setkání při bohoslužbách a jiných příležitostech nejsou možná, si naléhavěji uvědomujeme, jak je dobré, když k tomu máme ve sborech důstojné podmínky.

Již tradičně na Velikonoční neděli pořádáme celocírkevní sbírku určenou každoročně na doporučení naší Jeronýmovy jednoty na podporu většího projektu rekonstrukce či opravy fary nebo kostela v jednom z farních sborů. Radost z Kristova vzkříšení se může projevit velmi prozaicky. Příspěvek na tuto sbírku – nazývanou starobyle a vznešeně Hlavní dar lásky – může být konkrétním projevem lásky a sounáležitosti s potřebným sborem naší církve. Loňská sbírka, která vynesla 979 354 Kč, byla určena sboru v Bošíně na opravu střechy kostela a fary. Velice děkujeme.

Letošní sbírka na Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty je určena pro **Farní sbor v Hranicích**. Bude použita na přístavbu a rekonstrukci kostela.

Přístavba ke kostelu bude sloužit jako potřebné sborové a sociální zázemí.

Fara je na vzdálenější adrese a má k dispozici pouze sborovou kancelář a byt pro faráře. Sborový život je tím pádem dlouhodobě značně omezen.

Prostor přístavby budou zároveň sloužit jako komunitní centrum Otevřené dveře, na něž sbor obdržel evropskou dotaci. Přílehlý kostel je už několik desítek let v zoufalém stavu. Potýká se s narušeným zdivem, které vlivem soli a vlhkosti neudrží omítku a potřebuje rozsáhlou rekonstrukci. Na realizaci projektu rekonstrukce a přístavby kostela, jehož odhadovaný celkový rozpočet je téměř 8–9 mil. Kč, sbor zajistil financování z dalších, především veřejných zdrojů.

Navíc sbor v Hranicích s realizací projektu už začal v na podzim loňského roku a nadále pokračuje i během tohoto nelehkého období.

Podpořme naše bratry a sestry v Hranicích a dávejme štědrě a radostně!

S díky a pozdravy za Ústřední představenstvo Jeronýmovy jednoty

Jiří Schneider a Václav Hurt

V případě, že budete chtít přispět, kontaktujte sestru pokladní **Zdeňku Hnízdilovou** tel: 722 545 970.

Když budete s číkoli pomoci (nákup, rozhovor a tak), kontaktujte faráře ☺

Jan Mikschik

Tel: 603 791 560

email: jan.mikschik@evangnet.cz

Ať vám Pán Ježíš žehná! Moc všechny pozdravuji (děti, rodiče, mladé, starší, prostě všechny) ☺

PS.: na šálek kávy na faře se můžete stavit prakticky kdykoli...na faře jsou i nějaké novinky... ;-)

Milé sestry a milí bratři!

Letošní sbírka na Velikonoční neděli je určena Farnímu sboru v Hranicích na přístavbu a rekonstrukci našeho kostela. Jeho zoufalý technický stav už trvá několik desítek let. Zdi jsou rozežrány solí, která se v něm téměř 140 let skladovala, plynový kotel vrčí přímo v modlitebně a nemáme ani kam jít na záchod. Přesto představuje pro naše členy „srdeční záležitost“. Je nás jen hrstka, ale držíme pospolu, máme tři varhance, nové varhany, čírnou farářku, pár mládežníků i děti.

Odvážili jsme se udělat krok do nejistoty a zahájili jsme stavbu. Kdybychom se do toho nepustili teď, tak už nikdy. Líp už bylo. Sehnali jsme z různých veřejných zdrojů i vlastní obětavosti asi 2/3 potřebných prostředků, ale nestačí to. Věřte, že nevmýšlíme žádné zbytečnosti ani okrasy, jen základní věci, které dnes už jsou standardem. Zejména starší členové sboru se k rekonstrukci s nadějí upínají, a také zdejší veřejnost reflektuje zahájení oprav až překvapivě radostně. Prostě je všem líto, že naše „Solárna“ zevnitř i zvenčí víc hyzdí než zdobí.

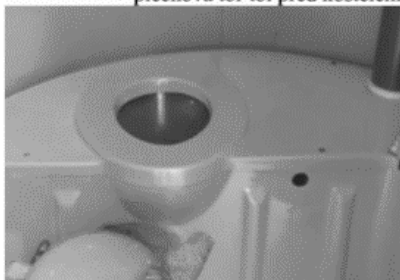
▼ stávající stav

Neměla lehký osud. Kostel sloužil bratřím od 15. století až do roku 1626, kdy byl vypálen dánskou armádou. Na jeho základech v rámci rekatolizace postavili katolický kostelík, využíval se 120 let a pak ho Josef II. zrušil. Stal se z něj sklad soli a později kdejakého hospodářského harampádí. Jakmile to dějinné události dovolily, evangelíci si jej v roce 1923 za své koupili a celý opravili. Zažil 16 let pokoje a přišla 2. sv. válka. I za ní fungoval. A za komunismu pak znovu začal chátrat... Zavazuje nás i vědomí slavných předchůdců – v 16. století správcovoval zdejší sbor Jiří Strejc, jeden z překladatelů Bible kralické, a to skoro 30 let. Narodil se zde i jeho syn Daniel Vetter, pozdější bratrský tiskař a spisovatel, manžel Komenského schovanky Kristiny Poniatowské...

▼ plechová toi-toi před kostelem

Když dokázali bratři před námi překonat zlé časy, nenecháme kostel spadnout. To by byla smutná vizička naší generace, žijící oproti nim v nepoměrném blahobytu. A do toho přišel koronavirus. Jako blesk, který všechno změní. Hodně lidí teď bude mít existenční starosti, na Velikonoční neděli do kostela nikdo nepřijde a klasická podoba sbírky tím také padá. Nežehráme. Věříme. Božímu úradku i Vaším srdcím. Že se v nich najde ochota k obětavosti i cesta, jak nám i v „neklasických“ dobách pomoci.

▼ kýžný stav

Vždyť „Vy jste sůl země...“ (Mt 5,13). Vy i my tady v Hranicích.

Upřímně a vděčně „Pán Bůh zaplat!“ všem, kdo jakkoli přispějete, a pamatujte na nás, prosíme, i na modlitbách.

Za Farní sbor v Hranicích
Barbora Šimčková, členka staršovstva

Hranice 3. dubna 2020

